

Kolme

W i r t t ä ,

S u m a l a n

Siankaikkisesta Rakkaudesta

Christuksessa

Jesuksessa,

Sitä langennutta ja kuoleman ala joutunutta

ihmisen Sukukundaa

kohtan.

Präntätty tänä vuonna.

Jumala on Rakkaus. 1 Joh. 4: 8, 16.

Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän andoi Hänen ainoan Poikansa, että jokainen kuin usko Hänen päällensä, ei pidä hukuman, mutta iankaikkisen elämän saaman. Joh. 3: 16.

Christus Seurakundaa rakasti, ja annoi ulos Itsensä hänen edestänsä. Eph. 5: 25.

Rakastakamme Händä; sillä Hän rakasti meitä ensin. 1 Joh. 4: 19.

Jos te rakastatte minua, niin pitääkät minun täskyni. Joh. 14: 15.

Oh JESU! aut' armoillas,
Nyt julistaman Rakkauttas.

Ensimmäinen.

Weisatan kuin: Se kuin tahto autuas olla, 2c. N:o 8:

D Armon Isä laupias! Sun rakkaudes
hobta, Jesuxes Rakkaas Pojasas, Niin mail-
mata kohtan, Ettäs sen ainoan Poikas Annoit
tulla mailmaan alas, Syndiset wastan ottaan.

2. Myös olen suuri syndinen, Sens HERRA
tiedät kyllä, Mä wihelijäinen ihminen Duomittu
olen shyllä, Jos tahdot jälkeen ansion' Mun kans-
san kähdä duomioll': Ansiostan' mä pois myhdän.

3. Sill' synnis olen syndynyt Syndisest' sie-
menestä, Sen hedelmän myös perinyt Turmellu-
rest' sywästä, Koff' Adamis langeisin niin, Ett'
jouduin hamaan helwettiin, Glämäst' ijäisestä.

4. Mun häpiän ala tuleman Nyt pidäis an-
siostani, Ja ijäisesti kuoleman Mun langemuresta-
ni, Sun oikeudes jälkehen; Wanhurstaus ran-
gaisturen, Waatii mun Jumalani.

5. Waan Armos ja Rakkaudes, On suuren
ihmen tehnyt, Ettäs Poikaas ihmisydes Olet niin
mielisyhnyt, Ettes nyt minua duomike, Waikk' an-
sion' sen kyll' ansaike. Waan tähten olen lyönyt

6. Jesuxen, Poikas ainoan, Songs' lahjoit-
tanut olet Rakkaudestas mailmaan, Taas luna-
stamaan kuollet, Adamis alaswajonet, Synnin
tähten poiskadonet; Särkemään häijyn juonet.

7. Suloisell' äänell' Taimahast', Sä huusit o=
mall' suulla: Tämä on mun Poikan' rakas, Hän=
dä te mahdatt' kuulla, Johonga minä mielistyn,
Edestä wikapäiden syyn; Hän tygöm' tahto tulla.

8. Ah Jesu! tule sydämeen', Mun rakas
Wapahujan! Waiwaisen suuren syndisen, Sä
olet Rakastaja: Kautt' kuollos kowan, hirmui=
sen, Kaikk' ander' annat rikoren', Waanngat
fielun' haawat.

9. Ah! kuing' on rakkas rikoren', Mir' minua
säästän' olet? Mä kuoleman ansain' olen, Sä
edestäni kuolet; D! kuinga suur' on rakkas, D
Jesu suloinen Sinus: Siis wedä kaikki puolees!

10. Sill', ei nyt taida hyriän Sun tygös
Jesu tulla, Waikk' monda nähdän pyhtävän,
Kuin käskyn saawat kuulla; Waan Isän armo
wetävä, Sen hyrinäs on tekewä: Sens' sanoit
omall' suulla.

11. Myös huusit: Kaikki tähtett' on, Koff'
henges ylönannoit, Pain tähtit, ja mun daomion'
Maroit; ja vielä sanoit: Ann' Isä heillen an=
deri! Pääll' ristin tähten' rukoilit, Ja minun
kuorman' kannoit.

12. Nyt lewon, rauhan haawoijas Saan
Jesu piinas kautta, Sinun wanhurstaudestas,
D Jesu armon aitta! Kuing' Sinua kiitän?
Jesuren', Ett's armost' tulit awurem'; Meill'
rauhan tahdoit laitta.

13. Sull' Jesu kiitos olkoon ain'! Sun
armoas tahdon kiittää; Mull' armost' Pyhä
Henges lain', Kuin opetta mull' sitä, Kuing'
iše olen woimatoim, Ja hywiin töihis mahdotoin,
Waan armost' teet mull' niitä.

14. Sill' armost' sulast' annat kaikk', Mitä nyt
minuld' puuttu, Muld' puuttu kaikk' ain' joka aik',

Et kuiteng' tahdo suuttu, Waikk' syndinen kyll'
olen suur', Ja armoos mahdotoinen juur': Kaikk'
ansion' häpiär' muuttu.

15. O Pyhä Hengi Jumala! Jumalan rak-
kaudest', Olet oikia Opettaja, Jesuren ansioist'
suurest' Kadonneill' saarnaat lunastust'; Vain toi-
den hurstakill' ansior' Kadotust' julistelet.

16. Työt parhammatkin nuhtelet, Paik' usko,
synnir' aina, Mun langemurest' waiwaiser' Soi-
mat, ja armos lainaat; Totuutt' opetat tunde-
maan, Jesuren päälle uskomaan, Kosk' syndi
kuolloon painaa.

17. Sä Jesu! olet suuri ratk' Armos,
wanhurstakaudes, Kosk' synnist' kuollost' lunastit
Mun, sulast' rakkaudest'; Wiatoin' kuolit ristin
pääll', Werelläs welkan' maroit tääll': O Jesu
suloisuttas.

18. Mun syndisen, nyt wirwottaa Sun wuo-
datettu weres; Pyhä Henges, Lohduttaja, Mull'
ilmoittaa Sun mieles, Armos ja rakkaudes myös,
Ett's kärkeit waiwaa ristin thös, Mun suurten
syndein' edest'.

19. Nyt Jesu! kiitos olkon Sull', Sun suuren
waiwas edest', Ett's synnit ander' annoit mull', Ja
wihamiehen käddest' Kuoleman fangit pelastit,
Wihollistas rakastit, Ja päästit kaikest' hädästä!

20. Kans' kiitos kunnia Sälle, Min' armons
edest' tulkon! Ylistys Pyhälle Hengelle, Hän ru-
kouzem' kulkon! Yhden Kolminaisen HERRan
Kiitos, kunnia monin kerran, Nyt ja
ijäifest' olkon! Amen.

69 W. E. Kuing' Jesu sielus, sydämes, x. N:o 151.

B. 1.

Nyt kiitos olkon Jesurell! Hän kutsutan
Emmanuel: Jumala meidän kansam', On
Jesuresa sowitzett', Kuin ennen oli ennustett',
Hänen kuolemansansa: Uskos, Toivos Ilkwoitthy,
Sdotettu, Se luvattu Messias, uhreis kuvwattu.

2. Täs uhris ijät' kelpawas, Rakkauden tu-
lest' palawas, Toijan kaikkisuudes, Pappill' langen-
neill' lunastus Tapahtui mailman alust', Juma-
lan rakkaudest'; Poika Ainoa, Isäst' läxi Uhris'
täxi, Kärsi täällä Edestäm', ristin-puun päällä.

3. O kuinga suuri rakkaus! Jesus wiatoin
ristin puus, Taimaan, maan wälill' rippu; Mun
welkan' tähden waiwatan, Keihällä kylki awa-
tan, Jost' wesi ja wesi tippu; Dstor', Kostor',
Kunfast' wuota, Woiton tuotta, Ansioll's ai-
wan, Werelläs meill' awais Taiwan.

4. Nyt autuus suuri waiwaisill', Syadifill'
ihens tundewill', Karikan haawoist' wuotaa; Kost'
tunnen synnist' kuoleman, Ansiost' päällä'n' ma-
kawan, Jesuren Weri tuotta Awun, Autuun,
Synnist' päästä, Kuollost' säästä Eloon Taiwan,
Wapari ald' ansaitun waiwan.

5. Se waiwattu mies, Jesus Christ', Kallilla we-
relläs wipist' Mun synnist' puhdistapi, Kuoleman
wallast pelastaa, Ja synnin duomion welaista, Wai-
waisen wapahtapi; Armost', Ansions Palkar' otta
Skellensä, Perilliser' Saatta Waldakundahansa.

6. Siis sydämeist' nyt iloiten, Karikan We-
rest' riemuisen, Ja Halleluja laulan; Isän Juma-
lan armosta, Jesuren rakkaudesta, Gloisell' mielell'
aiwan, Ennist' täällä, Ja sitt' siellä, Taiwan salis
pyhäin paris, Woiton saallist' uudesta Jerusalemis.

7. Eääll' on ain' kansam' loppuun ast', JEsus
Zionin Kuningas, Kuka voi vastan olla; Jong' Is-
sän rakkaus teki Meillen wanhurstaudeksi, Edestäm'
tahtoi kuolla: JEsus Kristus, On jo kuollut, Mös-
nousnut voiton kansa, Lohdutta meit' voitollansa.

8. JEsuren Beri lohducta, Edestäm' hywää
puhua, Tarpet kaiik' tarikopi; JEsus meidän
Wapahajam' On ylhääll' edeswastajam', Ede-
stäm' rukoilepi Taimaas, Wahwast'; Korkialla,
Dikiällä Isäns kädell' istu: kiitos olkon Hänell'!

9. Kiitos ain' olkon Isälle! Kunnia suuri
Pojalle, Tarpetull' Karikalle! Ylistys Pyhäl'
Hengell' myös, Kuin opetta, ja ihe työs JEsuren
tygö saatta Waiwaisen, waipunen, Woimatto-
man, Turwattoman, Saamattoman, Armon,
autuun armost' saaman!

70

Kolmas.

W. k. Katt' riemuita me mahdamm' r. N:o 123!

B. 1.

Armosta tygöns kaiikki JEsus on huutawa,
Hän autuun meille laitti, Is' on Wapahaja;
Työst' raskandunet wirwotta, Wäshnet sielut le-
poonsa Kuhu orjudesta.

2. Ne wapar' tehdä pyhtä, Totk' waiwaa
kärsiwät, Ja töitä ilman syhtä Ain' hukkaan
telewät, Dman wanhurstauden kans' Pyrkiwät
ahkerudellans, Lain töisä kohdastans.

3. Pyhän Hengensä kautta, Lain töistä kuo-
letta, Ansiollans jällens autta, Ne kuollet wir-
wotta; Kuollet ylös herätetän Evangeliumis elä-
mään, Kans' uskon elämän.

4. Evangeliumis armon Köyhille saarnatta
Anda, ja kaiikill' tarjoo, Suuresta armosta,

Syndein ander andamisen', JEsus ansiofians,
suloiest' Glox' ja autuuder'.

5. JEsus synnit pois otta, Hän on Wapah-
tajan', Kallill' werelläns totta, Kautt' ristin
kuoleman, Kost' syndein tähden raskahast', Kan-
gaisturen kärsei kowast', Hamaan kuolemaan ast'.

6. Hän pahain tekoim' tähden, Rakkaude-
stans niin, Pääll' ristin, kaikkein nähden, Ede-
stäm' uhrattin; Hän tuli kirouxi, Ja alas
astui helwettiin, Päämiehen fidoi kiin'.

7. Siel' ylös nousi jällens Ruhtinas elämän,
Sai kunnian suuren Hällens, Kans woiton wä-
kewän; Sitt' ylös astui taiwaseen: Nytarmahda
pääll' waiwaisen Ja suuren syndisen.

8. Syndiset mastan otta, Werelläns puhdisti,
Uin' edest' wastaa totta, Ja päästää pahasta,
Hänen wanhuruskauzellans, Tääll' Armo-walda-
kunnasans, Suur' sulast' armostans.

9. Wiel' Pyhän Hengen anda, Kuin uskon
waukutta, Armon, elämän kanda, Ja wanhur-
skautta: Raubhallans ilos lohduutta, Totuuden u-
skos wahwistaa, Pois murhen ahdistaa.

10. Murhen ilori muutta, Hengi lohduuttaja,
Armoa uskoon wakuutta, Jsan opettaja, JEsu-
ren uskoon saattawa, Jumalan rakkaudesta
Kaiikk' armoon kukuwa.

11. Siis iloll' weifat' mahdam' Kaikesta
sydämeest', Kiittää kuin parhain taidam', Uin'
armonsa edest': Kiitos, kunnia Jälle, Kiitos
JEsuress', Nojalle, Yhnn' Pyhäll' Hengelle!

12. Ulistys olkon aina Kaikilde Kansoilda,
Wäkewyys, Walda, Woima, Kiitos ja Kun-
nia! Hosianna! meidän HERRa JEsus on pi-
an tulewa. Amen! Halleluja.

